

TEATR

WITAJCIE/ WELCOME 🍷🍷🍷🍷🍷🍷

AURORA LUBOS, PRZESTRZEŃ SZTUKI WL4 W GDAŃSKU

Witaj/żegnaj

„PAMIĘTAM CHŁOPCA, KTÓRY UMIAŁ ŚWIETNIE PLYWAĆ. URATOWAŁ DWÓCH INNYCH Z WODY. JEGO SIOSTRA UTONEŁA. CODZIENNIE ŚNI MU SIĘ JEJ PŁACZ” – zwraca się do publiczności **AURORA LUBOS**. Jej wstrząsający performance „Witajcie” pokazano w Bytomiu w ramach Polskiej Platformy Tańca 2017.

Widzowie siedzą naprzeciw siebie, pośrodku pustej sali leży pas cienkich szarych koców, na nich kilka przedmiotów – potrzaskane krzesło, stos zniszczonych ubrań, kupa gruzu. Między nimi – pozbawione głów płócienne kukły naturalnych rozmiarów. Na wielkim ekranie oglądamy artystkę wylawiającą je z morza. A potem w prostej sekwencji ruchów Lubos odtwarza najbardziej

przejmujące, niemal ikoniczne obrazy cierpienia. Kobieta gwałcona na zgliszczach, topielec wyrzucony na brzeg wśród sterty patyków. Sugestywnym, niemym, coraz trudniejszym do zniesienia scenom towarzyszą muzyka Alexa Catony i kolejne projekcje. Na jednej z nich wzbudający grozę pies warczy na przerażoną, klęczącą kobietę. Takie psy pilnują uchodźców. Na jednej z ostatnich – tłum narodowców wykrzykujący faszystowskie hasła pod Stadionem Narodowym. „Pamiętam gruz, szary pył, szare dzieci. Pamiętam dziewczynkę, która osiwała w jeden dzień. Pamiętam wszystko. Gryzę sobie palce, żeby nie płakać” – kończy artystka.

MICHAŁ CENTKOWSKI